32000R1685

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1685/2000 НА КОМИСИЯТА
от 28 юли 2000 година
за приемане на подробни правила за изпълнението на Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета по отношение допустимостта на разходи за дейности, съвместно финансирани от структурните фондове

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г. относно определянето на общи разпоредби за структурните фондове [1], и по-специално член 30, параграф 3 и член 53, параграф 2 от него,

след консултация с Комитета съгласно член 147 от Договора, Комитетът за селскостопански структури и развитие на селските райони и Комитетът за структури за рибарство и аквакултури,

като има предвид, че:

(1) Член 1, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти [2] определя, че мерките за развитие на селските райони, които са интегрирани в мерките, насърчаващи развитието и структурното преустройство на региони, които изостават в своето развитие (Цел 1) или които придружават мерките, подкрепящи икономическото и социално преустройство на райони, които срещат структурни затруднения (Цел 2) в регионите, за които се отнася, трябва да вземат под внимание специфичните цели за подкрепа от Общността по структурните фондове, съгласно условията приети в Регламент (ЕО) № 1260/1999. Член 2 от Регламент (ЕО) № 1257/1999 определя дейностите, за които може да се отнася подкрепата за развитие на селските райони.

(2) Член 2 от Регламент (ЕО) № 1783/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 1999 г. относно Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) [3] определя типовете дейности, на които ЕФРР може да помогне с финансиране.

(3) Член 3 от Регламент (ЕО) № 1784/1999. на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 1999 г. относно Европейския социален фонд [4] определя типовете дейности на които ЕСФ може да помогне с финансиране.

(4) Член 2 от Регламент (ЕО) № 1263/1999 от 21 юни 1999 година за Финансовия инструмент за ориентиране на рибарството (ФИОР) [5] определя типа мерки, които ФИОР може да подпомогне финансово. Регламент (ЕО) № 2792/1999 на Съвета [6] определя подробни правила и разпоредби относно структурна помощ на Общността в сектора на рибарството.

(5) Член 30, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1260/1999. предвижда, че правила за допустими разходи, следва да бъдат съответните национални правила, освен ако Комисията счита за необходимо да приеме правила на ниво Общност; за определени типове дейности, Комисията счита, че е необходимо, за да се гарантира еднаквото и справедливо прилагане на структурните фондове в цялата Общност, да приеме общ комплект правила за допустими разходи. Приемането на правило относно отделен тип дейност не определя предварително в рамките на кои от горепосочените фондове такива дейности могат да бъдат съвместно финансирани. Приемането на тези правила не следва да пречи на държавите-членки, в определени случаи, които трябва да бъдат указани, да прилагат по-строги национални разпоредби. Правилата следва да се прилагат към всички направени разходи между датите посочени в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1260/1999.

(6) Член 36, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1257/1999. предвижда, че Регламент (ЕО) № 1260/1999 и разпоредбите, приети за неговото изпълнение се прилагат, освен ако не е предвидено друго, в Регламент (ЕО) № 1257/1999 спрямо мерките за развитие на селските райони в райони обхванати от Цел 2, финансирани от ФЕОГА (секция „Гарантиране“). Затова правилниците, посочени в настоящия регламент се прилагат за такива мерки, които образуват част от програмите за региони от Цел 2, освен доколкото Регламент (ЕО) № 1257/1999 и Регламент (ЕО) № 1750/1999 на Комисията [7] относно приемането на подробни правила за приложението на Регламент (ЕО) № 1257/1999 предвиждат друго.

(7) Член 87 и 88 от Договора се прилагат към дейности, съвместно финансирани от структурните фондове. Решението на Комисията, което одобрява помощ не може да накърни оценка по отношение на правила за държавна помощ и не освобождава държавите-членки от техните задължения съгласно тези членове.

(8) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за развитие и преобразуване на региони,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Правилата в приложението към настоящия регламент се прилагат при определяне на допустимостта на разход под формата на помощ, както е определено в член 9, буква д) от Регламент (ЕО) № 1260/1999.

---

(1) ОВ L 161, 26.6.1999 г., стр. 1.
(2) ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 80.
(3) ОВ L 213, 13.8.1999 г., стр. 1.
(4) ОВ L 213, 13.8.1999 г., стр. 5.
(5) ОВ L 161, 26.6.1999 г., стр. 54.
(6) ОВ L 337, 30.12.1999 г., стр. 10.
(7) ОВ L 214, 13.8.1999 г., стр. 31.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 28 юли 2000 година.

За Комисията

Michaele SCHREYER

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРАВИЛА ЗА ДОПУСТИМОСТ

Правило № 1: Действително платен разход

1. ПЛАЩАНЕ ОТ КРАЙНИ БЕНЕФИЦИЕРИ

1.1. Плащания, направени от крайни бенефициери, по смисъла на трета алинея на член 32, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1260/1999 (наричан по-долу „Общ регламент“) трябва да бъдат в брой, предмет на изключенията, указани в точка 1.4.

1.2 В случай на програми за помощ по член 87 от Договора и помощ, отпусната от органи, посочени от държавите-членки, „плащания от крайни бенефициери“ означава помощ, платена на индивидуални получатели от органите, които отпускат помощта. Плащанията на помощ от крайни бенефициери трябва да бъдат обосновани чрез посочване на условията и целите на помощта.

1.3. При случаи, различни от тези, посочени в точка 1.2, „плащания от крайни бенефициери“ означава плащания, направени от органи или от публични, или частни фирми от типа, определен в програмата допълнение, в съответствие с член 18, параграф 3, буква б) от Общия регламент, които имат пряко задължение за възлагане на точно определена дейност.

1.4. По условията, посочени в точки 1.5—1.7, обезценяване, апортни вноски и административни разходи могат също да представляват част от плащанията, посочени в точка 1.1. Все пак съвместното финансиране от структурните фондове на една дейност не трябва да надвишава общите разходи, които отговарят на изискванията, с изключение на апортни вноски в края на дейността.

1.5. Стойността на обезценяване на недвижимо имущество или оборудване, което има пряка връзка с целите на дейността, е допустим разход при условие че:

а) национални или на Общността субсидии не са допринесли за покупката на такова недвижимо имущество или оборудване;

б) стойността на обезценяване е изчислена според съответните счетоводни правила; и

в) стойността се отнася изключително за периода на съвместно финансиране на въпросната дейност.

1.6. Апортни вноски са допустим разход, при условие че:

а) те се състоят в предоставянето на земя или недвижимо имущество, оборудване или материали, изследване или професионална дейност, или неплатен доброволчески труд;

б) те не са направени по отношение на финансови инженерни мерки, посочени в правила 8, 9 и 10;

в) тяхната стойност може да бъде независимо оценена и проверена;

г) в случай на предоставяне на земя или недвижимо имущество, стойността се определя от независим квалифициран оценител или надлежно упълномощен официален орган;

д) в случай на неплатен доброволчески труд, стойността на този труд се определя като се вземе под внимание количеството изразходвано време и нормалната часова и дневна ставка за положения труд;

е) спазват се разпоредбите на правила 4, 5 и 6, където е приложимо.

1.7. Административни разходи са допустим разход, при условие че те се базират на действителни разходи, които се отнасят към изпълнението на дейността съвместно финансирана от структурните фондове и се разпределят пропорционално на дейността, по надлежно обяснен честен и безпристрастен метод.

1.8. Разпоредбите на точки 1.4 до 1.7 се прилагат към индивидуални получатели, упоменати в точка 1.2 при програми за помощ по член 87 от Договора и помощ, отпусната от органи посочени от държавите-членки.

1.9. Държавите-членки могат да прилагат по-строги национални правила за определяне на допустим разход по точки 1.5 до 1.7.

2. ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА РАЗХОД

Като правило плащания от крайни бенефициери трябва да бъдат подпомогнати от оправдателни фактури. Когато това не може да се направи, плащанията трябва да бъдат подкрепени от счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност.

В допълнение, когато изпълнението на дейности не е предмет на конкурентна тръжна процедура, плащанията от крайни бенефициери трябва да се обосноват с действително платения разход (включително разхода, посочен в точка 1.4) от органите или публични, или частни фирми заинтересовани от изпълнението на дейността.

3. ДОГОВАРЯНЕ С ПОДИЗПЪЛНИТЕЛ

3.1. Без да се засяга изпълнението на по-строги национални правила, разход свързан със следните договори за подизпълнител не отговаря на изискванията за съвместно финансиране от структурни фондове:

а) договаряне с подизпълнител, което се добавя към разноските за изпълнение на дейността, без да добавя пропорционална стойност към нея;

б) договаряния с подизпълнител с посредници или консултанти, при които заплащането се определя като процент от общия разход на дейността, освен ако такова плащане е обосновано за крайния бенефициер, чрез посочване на действителната стойност на работата или предоставената услуга.

3.2. При всички договаряния с подизпълнител, подизпълнителите трябва да поемат задължението да предоставят при одит и на контролните органи цялата необходима информация, свързана с дейности договаряни с подизпълнител.

Правило № 2: Счетоводна обработка на постъпления

1. „Постъпления“ за целите на настоящото правило включват получен приход от дейност през периода на съвместно финансиране или в продължение на по-дълъг период до приключване на помощта, както може да е определено от държавите-членки, от продажби, наеми, услуги, такси за вписване или други еквивалентни постъпления с изключение на:

а) постъпления, създадени по време на икономическия живот на съвместно финансираните инвестиции и предмет на специфичните разпоредби на член 29, параграф 4 от Общия регламент;

б) постъпления, създадени в рамките на финансово инженерни мерки, посочени в Правила 8, 9 и 10;

в) вноски от частния сектор, за да финансират съвместно дейности, които са показани успоредно на публичните вноски в таблиците за финансиране при съответната помощ.

2. Постъпления съгласно точка 1 представляват доход, намаляващ величината на съвместно финансиране по структурните фондове, което се изисква за въпросната дейност. Преди да се изчисли участието на структурните фондове и не по-късно от времето на приключване на помощта, те се изваждат от разходите, които отговарят на изискванията за дейността, изцяло и пропорционално, в зависимост дали те са създадени изцяло или частично от съвместно финансираната дейност.

Правило № 3: Финансови и други такси и правни разноски

1. ФИНАНСОВИ ТАКСИ

Такси за лихва по дебит (други освен разход за лихва, с цел да се намали стойността на кредита относно предприятия, които са одобрени по държавна програма за помощи), такси за финансови транзакции, комисионни при обмен на валута и загуби, и други чисто финансови разходи не са допустими за съвместно финансиране от структурните фондове. Все пак, единствено в случай на глобални субсидии, такси за лихва по дебит, платени от назначен посредник преди да се плати крайния баланс за помощта, отговарят на изискванията, след предварително изваждане на лихвата по кредита.

2. БАНКОВИ ТАКСИ ПО СМЕТКИ

Когато съвместно финансиране от структурните фондове налага откриването на отделна сметка или сметки за изпълнение на дейност, банковите такси за откриване и разпореждане със сметките са допустими.

3. ПРАВНИ ХОНОРАРИ ЗА КОНСУЛТАЦИЯ, ХОНОРАРИ ЗА НОТАРИУС, РАЗХОДИ ЗА ТЕХНИЧЕСКА И ФИНАНСОВА ЕКСПЕРТИЗА И РАЗХОДИ ЗА СЧЕТОВОДСТВО И ОДИТ

Тези разходи са допустими ако те са пряко свързани с дейността и са необходими за нейната подготовка или изпълнение, или в случай на счетоводни разходи, или за одит, ако те се отнасят до изисквания от ръководен орган.

4. РАЗХОДИ ЗА ГАРАНЦИИ, ПРЕДОСТАВЕНИ ОТ БАНКА ИЛИ ДРУГА ФИНАНСОВА ИНСТИТУЦИЯ

Тези разходи са допустими до степен, в която гаранциите се изискват от националното законодателство или това на Общността или в решение на Комисията, одобряващо помощта.

5. ГЛОБИ, ФИНАНСОВИ НАКАЗАНИЯ И РАЗХОДИ ЗА СЪДЕБНИ СПОРОВЕ

Тези разходи не са допустими.

Правило № 4: Покупка на оборудване втора употреба

Разноските за покупка на оборудване втора употреба отговарят на изискванията за съвместно финансиране от структурните фондове при следните три условия, без да се накърнява прилагането на по-строги национални правила;

а) продавачът на оборудването представя декларация, обявяваща произхода му и потвърждение, че въобще през предходните седем години то не е било закупено с помощта на национална или общностна субсидия;

б) цената на оборудването да не надвишава пазарната му стойност и да бъде по-малка от разноските за ново оборудване; и

в) оборудването да има техническите характеристики за дейността и да отговаря на приложимите норми и стандарти.

Правило № 5: Покупка на земя

1. ОБЩО ПРАВИЛО

1.1. Разноските по покупка на незастроена земя отговарят на изискванията за съвместно финансиране от структурните фондове при следните три условия, без да се засяга прилагането на по-строги национални правила;

а) да има пряка връзка между покупката на земя и целите на съвместно финансираната дейност;

б) с изключение на случаите, описани в точка 2, покупката на земя не трябва да представлява повече от 10 % от общите допустими разходи, освен ако е фиксиран по-висок процент в одобрената помощ от Комисията;

в) да бъде получен сертификат от независим квалифициран оценител или надлежно упълномощен официален орган, потвърждаващ, че покупната цена не надвишава пазарната стойност.

1.2. В случая на програми за помощ по член 87 от Договора, допустимостта на разходите при покупка на земя се оценява от гледна точка на програмата за помощ в нейната цялост.

2. ДЕЙНОСТИ ПО ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА

При дейности по опазване на околната среда следва да се изпълняват всички условия, посочени по-долу, за да бъдат разходите допустими:

— покупката е предмет на положително решение от ръководен орган,

— земята е предназначена за предвиденото използване за период, определен в това решение,

— земята не е за селскостопански цели, освен в точно обосновани случаи, приети от ръководния орган,

— покупката е направена от или в полза на публична институция или орган, уреден от публичното право.

Правило № 6: Покупка на недвижимо имущество

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Разноските по покупка на недвижимо имущество, т.е. вече построени сгради и земята, на която те са построени, отговарят на изискванията за съвместно финансиране от структурните фондове, ако има пряка връзка между покупката и целите на въпросната дейност при условията, изложени в точка 2, без да се засяга прилагането на по-строги национални правила.

2. УСЛОВИЯ ЗА ДОПУСТИМОСТ

2.1. Да бъде получен сертификат от независим квалифициран оценител или надлежно упълномощен официален орган, установяващ, че цената не надвишава пазарната стойност и удостоверяващ, че сградата е в съответствие с националните регламенти или посочва точките, по които не е в съответствие, когато се предвижда тяхното коригиране от крайния бенефициер по време на дейността.

2.2. Сградата не трябва да е получила през предходните 10 години национална или общностна субсидия, която би предизвикала дублиране на помощта в случай на съвместно финансиране на покупката от структурните фондове.

2.3. Недвижимото имущество трябва да се използва за целта и през периода, определен от ръководния орган.

2.4. Сградата може да бъде използвана само в съответствие с целите на дейността. По-специално сградата може да бъде използвана да се настанят служби на публична администрация, само където такова използване е в съответствие със законни дейности на структурните фондове, за които се отнася.

Правило № 7: ДДС и други данъци и такси

1. ДДС не представлява допустим разход, освен когато е истински и категорично породен от крайния бенефициер или индивидуален получател в рамките на програмата за помощ съгласно член 87 от Договора, и в случай на помощ, отпусната от органите, посочени от държавите-членки. ДДС, който подлежи на възстановяване, с всякакви средства, не може да се приеме за допустим, даже ако не е действително възстановен на крайния бенефициер или крайния индивидуален получател.

2. Когато крайният бенефициер или получател е предмет на програма за фиксирано заплащане, съгласно дял XIV от Шестата директива 77/388/ЕИО на Съвета относно ДДС ([1]), платен ДДС се счита за възстановим за целите на точка 1.

3. В никакъв случай съвместно финансиране от Общността не може да надвишава общият допустим разход без ДДС.

4. Други данъци и такси (по-специално преки данъци и вноски за социални осигуровки по заплащания и заплати), които възникват при съвместно финансиране от структурните фондове, не представляват допустим разход, освен когато те са, действително и определено породени, от крайния бенефициер или индивидуален получател.

Правило № 8: Фондове за рисков капитал и кредити

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Структурните фондове могат да финансират съвместно капитала на фондове за рисков капитал и/или кредитни фондове или холдингови фондове за рискови капитали (от тук нататък „фондове“) по условията, посочени в точка 2. За целите на настоящите правила, „капитал за рискови фондове и кредитни фондове“ означава инвестиционни носители, създадени точно да осигуряват обикновени акции или други форми на рисков капитал, включително кредити за малки и средни предприятия, както е определено в Препоръка 96/280/ЕО на Комисията ([2]). „Холдингови фондове за рисков капитал“ означава фондове, създадени да инвестират в няколко фонда за рисков капитал и кредити. Участието на структурните фондове във фондове може да бъде придружено от съвместни инвестиции или гаранции от други финансови инструменти на Общността.

2. УСЛОВИЯ

2.1. На съфинансистите или спонсорите на фонда трябва да се представи благоразумен бизнес план определящ, *inter alia*, целевия пазар, срокове и условия за финансиране, бюджет за дейността на фонда, правото на собственост и съфинансиращи партньори, професионализма, компетентността и независимостта на управлението, вътрешни правила на фонда, обосновката и предвидено използване на вноските от структурните фондове, инвестиционна политика за оттегляне и приключване разпоредбите на фонда, включително използването отново на постъпления, които могат да се обяснят с вноските от структурните фондове. Бизнес-планът трябва да бъде внимателно оценен и неговото изпълнение следено от или под отговорността на ръководния орган.

2.2. Фондът трябва да се учреди като независим правен субект, управляван от споразумения между акционери или като отделна група финанси в рамките на съществуваща финансова институция. В последния случай фондът трябва да бъде предмет на отделно споразумение за изпълнение, предвиждащо по-специално воденето на отделни сметки, разграничаващи новите инвестирани средства във фонда (включително онези внесени от структурните фондове) от първоначално наличните в институцията. Всички участници във фонда правят своите вноски в брой.

2.3. Комисията не може да стане партньор или акционер във фонда.

2.4. Вноската от структурните фондове подлежи на ограниченията приети в член 29, параграфи 3 и 4 от Общия регламент.

2.5. Фондовете могат да инвестират само в малки и средни предприятия при тяхното изграждане, ранни етапи (включително първоначален рисков капитал) или разширение и само в дейности, които управителите на фонда считат за икономически изпълними. Оценката за изпълнимост трябва да вземе под внимание всички източници на приход във въпросните предприятия. Фондовете не трябва да инвестират във фирми в затруднение по смисъла на Насоки на Общността за държавна помощ за спасяване и преструктуриране на фирми в затруднение ([3]).

2.6. Трябва да бъдат взети предпазни мерки, за да се минимизира изопачаване на конкуренцията при рисковия капитал или пазара на заеми. По-специално, постъпления от инвестиции в обикновени акции и заеми (пропорционално по-малко от разноските за управление) могат да бъдат преференциално разпределени между акционерите от частния сектор до нивото на заплащане, прието в споразумението на акционерите и след това те могат да бъдат разпределени пропорционално между всички акционери и структурните фондове. Постъпления към фонда, които могат да се обяснят с вноски от структурните фондове, трябва да бъдат използвани отново за дейности по развитието на малки и средни предприятия в същата избрана област.

([1]) ОВ L 145, 13.6.1997 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 107, 30.4.1996 г., стр. 4.
([3]) ОВ C 288, 9.10.1999 г., стр. 2.

2.7. Разноските по управление не трябва да са по-големи от 5 % от изплатения средно годишен капитал за продължителността на помощта освен, ако след търг се докаже, че е необходим по-висок процент.

2.8. По време на приключване на дейността, допустимият разход на фонда (крайния бенефициер) трябва да бъде капиталът на фонда, който е бил инвестиран в, или даден като кредит на малки и средни предприятия, включително направените разноски по управление.

2.9. Вноски към фондове от структурните фондове и други публични източници, както и инвестициите направени от фондове в отделни малки и средни предприятия попадат под правилата за държавна помощ.

3. ПРЕПОРЪКИ

3.1. Комисията препоръчва стандартите за добра практика, посочени в точки 3.2—3.6, за фондове, към които структурните фондове правят вноски. Комисията ще разглежда съответствието с тези препоръки като положителен елемент, когато проверява съвместимостта на фондовете с правилата за държавна помощ. Препоръките не са задължителни за целите на допустимите разходи.

3.2. Финансовите вноски от частния сектор трябва да бъдат значителни и да са над 30 %.

3.3. Фондовете трябва да бъдат достатъчно големи и да обхващат достатъчно голямо целево население, за да се осигури, че техните дейности са потенциално икономически изпълними в периода от време за инвестиции, съвместим с периода на участие на структурните фондове, и фокусирани върху области с пазарен недостиг.

3.4. Синхронизирането на плащания на капитал във фондовете трябва да бъде същото като за структурните фондове и акционерите и пропорционално на дяловете от капитала на участниците.

3.5. Фондовете трябва да се ръководят от независим професионален екип с достатъчен опит в бизнеса, за да покажат необходимите способности и доверие да ръководят фонд за рисков капитал. Ръководният екип трябва да бъде избран на базата на конкурсен процес на селекция, като се вземат под внимание нивото на очакваните хонорари.

3.6. Фондове не трябва да придобиват мажоритарни дялове във фирми и трябва да преследват целта за реализиране на всички инвестиции по време на съществуването на фонда.

Правило № 9: Гаранционни фондове

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Структурните фондове могат да финансират съвместно капитала на гаранционни фондове по условията посочени в точка 2. За целите на настоящото правило „гаранционни фондове“ означава финансови инструменти, гарантиращи рисков капитал и кредитни фондове по смисъла на правило № 8 и други рискови програми за малки и средни предприятия (включително кредити) срещу загуби произтичащи от техните инвестиции в малки и средни предприятия, както е дефинирано в Препоръка 96/280/ЕО. Фондовете могат да бъдат публично поддържани фондове на притежатели на осигурителни полици подкрепяни от малки и средни предприятия, търговски управлявани фондове с партньори от частния сектор или изцяло публично финансирани фондове. Участието на структурни фондове във фондове може да бъде придружено от частични гаранции предоставени от други финансови инструменти на Общността.

2. УСЛОВИЯ

2.1. На съфинансистите или спонсорите на фонда трябва да се представи благоразумен бизнес-план по същия начин както за фондовете за рисков капитал (Правило № 8), *mutatis mutandis*, и определящ целевия гаранционен портфейл. Бизнес-планът трябва да бъде внимателно оценен и неговото изпълнение следено от или под отговорността на ръководния орган.

2.2 Фондът трябва да се учреди като независимо правно образувание, управляван от споразумения между акционери или като отделна група финанси в рамките на съществуваща финансова институция. В последния случай „Фондът“ трябва да бъде предмет на отделно споразумение за изпълнение, предвиждащо по-специално воденето на отделни сметки, разграничаващи новите инвестирани средства във фонда (включително онези, внесени от структурните фондове) от първоначално наличните в институцията.

2.3. Комисията не може да стане партньор или акционер във Фонда.

2.4. Фондовете могат да гарантират инвестиции само в дейности, които считат за икономически изпълними. Фондовете не трябва да дават гаранции на фирми в затруднение по смисъла на Насоки на Общността за държавна помощ за спасяване и преструктуриране на фирми в затруднение.

2.5. Частта от вноска към структурни фондове останала след като гаранциите са били изплатени, трябва да бъде използвана отново за дейности по развитието на малки и средни предприятия в същата избрана област.

2.6. Разноските по управление не трябва да са по-големи от 2 % от изплатения средно годишен капитал за продължителността на помощта, освен ако след търг се докаже, че е необходим по-висок процент.

2.7. По време на приключване на дейността разходът, който отговаря на изискванията на фонда (крайния бенефициер) трябва да бъде величината на изплатения капитал от фонда, на базата на одит, за да покрие предоставените гаранции, включително направените разноски по управление.

2.8 Вноски към гаранционни фондове от структурните фондове и други публични източници, както гаранциите предоставени от фондове на отделни малки и средни предприятия са предмет на правилата за държавна помощ.

Правило № 10. Лизинг

1. Направеният разход за дейности по лизинг е допустим за съвместно финансиране по структурните фондове съгласно правилата, посочени в точки 2—4.

2. ПОМОЩ ЧРЕЗ НАЕМОДАТЕЛ

2.1. Наемодателят е прекият получател на съвместното финансиране от Общността, което се използва за намаляване плащанията за наем за лизинг от наемателя за вещи, предмет на договора за лизинг.

2.2. Договорите за лизинг, за които помощта на Общността е платена, трябва да съдържат опция за закупуване или предоставяне на минимален период за лизинг, равен на този на полезния живот на вещите за които договорът се отнася.

2.3. Когато договорът за лизинг приключва преди изтичане на минималния период на лизинга без предварителното одобрение на компетентните органи, наемателят трябва да поеме задължението да върне на заинтересованите национални органи (за кредит към подходящ фонд), частта от помощта на Общността, съответстваща на останалия период за лизинг.

2.4. Покупката на вещи от наемодателя, придружени от подписана фактура или счетоводен документ със същата доказателствена стойност, представлява допустим разход за съвместно финансиране. Максималната сума, която отговаря на изискванията за съвместно финансиране на Общността не трябва да надвишава пазарната стойност на вещите по лизинга.

2.5. Разноски свързани с договора за лизинг (особено данък, печалба на наемодателя, разноски по лихви за рефинансиране, режийни разноски, такси за застраховки) освен разходите, упоменати в точка 2.4, не са допустими разходи.

2.6. Помощ на Общността, изплатена на наемодателя, трябва да бъде използвана изцяло в полза на наемателя, посредством равномерно намаление на всички наеми по лизинга по време на периода на лизинг.

2.7. Наемодателят трябва да покаже, че ползата от помощта на Общността ще бъде изцяло приведена на наемателя посредством осъществяване на прекъсване на плащанията за наем или посредством алтернативен метод, даващ еквивалентна сигурност.

2.8. Разноските, посочени в точка 2.5, използването на всякакви финансови ползи, произтичащи от дейност по лизинга и други условия от договора трябва да бъдат еквивалентни на тези, приложими при отсъствието на финансова намеса на Общността.

3. ПОМОЩ ЗА НАЕМАТЕЛЯ

3.1. Наемателят е прекият получател на съвместното финансиране от Общността.

3.2. Наемите за лизинг, плащани на наемодателя от наемателя, придружени от подписана фактура или счетоводен документ със същата доказателствена стойност, представлява допустим разход за съвместно финансиране.

3.3. В случая на договори за лизинг, които съдържат опция за закупуване или предоставяне на минимален период за лизинг, равен на този на полезния живот на вещите, за които договорът се отнася, максималната величина за съвместно финансиране, която отговаря на изискванията на Общността не трябва да надвишава пазарната стойност на наетите вещи. Други разноски, свързани с договора за лизинг (данък, печалба за наемодателя, разноски по лихви за ре- финансиране, режийни разноски, такси за застраховки и др.), не са допустими разходи.

3.4. Помощта на Общността, свързана с договори за лизинг, упоменати в точка 3.3, се изплаща на наемателя на един или повече траншове по отношение действително платените наеми за лизинг. Когато срокът на договора за лизинг надминава крайната дата за отчитане на плащания по помощта на Общността, само разходите по отношение на наеми за лизинг, дължими и платени от наемателя до крайната дата за плащане по помощта, могат да бъдат счетени за допустими.

3.5. В случай на договори за лизинг, които не съдържат опция за покупка и чиято продължителност е по-малка от полезния период на вещите, за които договорът за лизинг се отнася, наемите за лизинг отговарят на изискванията за съвместно финансиране от Общността, пропорционално на периода на дейността, която отговаря на изискванията. Все пак наемателят трябва да може да покаже, че лизингът е бил най-ефективният метод за придобиване ползването на оборудването. Когато разходите биха били по-ниски, ако се е използвал алтернативен метод (например наемане на оборудването), допълнителните разходи трябва да бъдат приспаднати от допустимите разходи.

3.6. Държавите-членки могат да прилагат по-строги национални правила за определяне на допустими разходи по точки 3.1—3.5.

4. ПРОДАЖБА И ПРЕНАЕМАНЕ НА ЛИЗИНГ

Наеми за лизинг, платени от наемател при продажба и програма за пренаемане на лизинг могат да бъдат разход, който отговаря на изискванията, съгласно правилата, посочени в точка 3. Разноските по придобиване на вещите са разход, който не отговаря на изискванията за съвместно финансиране от Общността.

Правило № 11: Разходи възникнали при управлението и прилагането на структурните фондове

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Разноски, направени от държавите-членки при управление, изпълнение, мониторинг и контрол на структурните фондове не отговарят на изискванията за съвместно финансиране, с изключение на предвиденото в точка 2 и попадащи в категориите, посочени в точка 2.1.

2. КАТЕГОРИИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ, ИЗПЪЛНЕНИЕ, МОНИТОРИНГ И КОНТРОЛ НА РАЗХОДИ, КОИТО ОТГОВАРЯТ НА ИЗИСКВАНИЯТА ЗА СЪВМЕСТНО ФИНАНСИРАНЕ

2.1. Следните категории разходи отговарят на изискванията за съвместно финансиране по условията, посочени в точки 2.2—2.7:

— разход за подготовката, подбора, оценяването и мониторинга на помощта и дейности (но се изключват разходи по придобиване и инсталиране на компютъризирани системи за управление, мониторинг и оценяване),

— разход за срещи на комитети и под-комитети за мониторинг по отношение изпълнението на помощ. Този разход може също да включва разноски на експерти и други участници в тези комитети, включително участници от трета страна, когато председателят на такива комитети счете тяхното присъствие за съществено при ефективното за изпълнение на помощта,

— разход за одити и проверки на място на дейности.

2.2. Разход за заплати, включително вноски за социални осигуровки, отговаря на изискванията само при следните случаи:

а) държавни служители или други обществени служители, придружени с надлежно документирано решение на компетентните органи да изпълняват задачи, упоменати в точка 2.1;

б) друг персонал, назначен да изпълнява задачи, упоменати в точка 2.1.

Периодът на поддръжка или назначаване не може да надвишава крайната дата за допустимост на разхода, приета в решението, одобряващо помощта.

2.3. Вноската на структурните фондове за разходи по точка 2.1 следва да бъде ограничен до максималната сума, която ще бъде фиксирана в помощта одобрена от Комисията и не следва да превишава ограниченията посочени в точки 2.4 и 2.5.

2.4. За всяка помощ, с изключение на инициативи на Общността, специалната програма PEACE II и новаторски дейности, ограничението е сумата от следните величини:

— 2,5 % от тази част от общата вноска на структурния фонд, по-малка или равна на 100 милиона EUR,

— 2,00 % от тази част от общата вноска на структурния фонд, която надвишава 100 милиона EUR, но е по-малка или равна на 500 милиона EUR,

— 1,00 % от тази част от общата вноска на структурния фонд, която надвишава 500 милиона EUR, но е по-малка или равна на 1000 милиона EUR,

— 0,5 % от тази част от общата вноска на структурния фонд, която надвишава 1000 милиона EUR.

2.5. За инициативи на Общността, новаторки дейности и специалната програма PEACE II, ограничението е 5 % от общата вноска на структурния фонд. Когато такава помощ включва участието на повече от една държава-членка, това ограничение може да бъде увеличено като се вземат под внимание най-високите разноски за ръководене и изпълнение и ще бъде фиксирано в решение на Комисията.

2.6. За целите на изчисление на величината на ограниченията в точки 2.4 и 2.5, общата вноска на структурните фондове, трябва да бъде фиксирана като цяло при всяка помощ, одобрена от Комисията.

2.7. Изпълнението на точки 2.1—2.6 от настоящото правило трябва да бъде уговорено между Комисията и държавите-членки и постановено в помощта. Размерът на вноската се фиксира в съответствие с член 29, параграф 7 от Общия регламент. За целите на мониторинга, разноските, упоменати в 2.1 са предмет на отделни мероприятия и вторични мероприятия в рамките на техническата помощ.

3. ДРУГ РАЗХОД ПРИ ТЕХНИЧЕСКА ПОМОЩ

Действия, които могат да бъдат съвместно финансирани при техническа помощ, освен тези, посочени в точка 2 (като изследвания, семинари, информационна дейност, оценяване, и придобиването и инсталирането на компютъризирани системи за управление, мониторинг и оценяване) не са обект на изискванията, посочени в точки 2.4—2.6. Разход за заплати на държавни служители или други обществени служители при изпълнението на такива действия не отговаря на изискванията.

4. РАЗНОСКИ НА ПУБЛИЧНИ АДМИНИСТРАЦИИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ДЕЙНОСТИ

Следните разноски на публични администрации отговарят на изискванията за съвместно финансиране, извън техническа помощ, ако са свързани с изпълнението на дейност, при условие че те не възникват от изисквани от закона задължения на обществените органи по задачи за ежедневно управление, мониторинг и контрол:

а) разноски по професионални услуги, предоставени от обществена служба при изпълнението на дейност. Разноските трябва да бъдат или фактурирани на крайния бенефициер (обществен или частен) или удостоверени на базата на документи с еквивалентна доказателствена стойност, които позволяват установяването на действителните разноски платени на обществена служба, ангажирана във връзка с тази дейност.

б) разноски по изпълнението на дейност, включително разход, свързан с предоставянето на услуги, предложени от обществен орган, който се явява краен бенефициер и който изпълнява дейност за негова собствена сметка без подкрепа на външни инженери или други фирми. Въпросният разход трябва да е свързан с разход, действително и пряко платен, за дейност по съвместно финансиране и трябва да бъде удостоверен с документи, които позволяват установяването на действителни разходи, платени на заинтересованата обществена служба, свързана с тази дейност.

Правило № 12: Дейности, отговарящи на изискванията в зависимост от местонахождението

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Като общо правило, дейности, съвместно финансирани от структурните фондове, трябва да се намират в региона, за който помощта се отнася.

2. ИЗКЛЮЧЕНИЕ

2.1. Когато регионът, за който помощта се отнася, се възползва изцяло или частично от дейност извън този регион, дейността може да бъде приета от управителния орган за съвместно финансиране, при условие че са изпълнени всички условия, посочени в точки 2.2—2.4. В останалите случаи на дейност, тя може да бъде приета като допустима за съвместно финансиране по процедурата в точка 3. За дейности, финансирани от Финансовия инструмент за ориентиране на риболова, трябва винаги да се следва процедурата по точка 3.

2.2. Дейността трябва да бъде разположена в зоната NUTS III на държавата-членка, непосредствено съседна на региона, за който помощта се отнася.

2.3. Максималният допустим разход, за дейността е определен *pro rata* на съотношението на ползите от дейността, която се очаква, че ще се падне на региона и трябва да бъде въз основата на преценка на организация, независима от ръководния орган. Ползите трябва да бъдат оценени като се вземат под внимание специфичните цели на помощта и очакваното въздействие. Дейността не може да бъде приета за съвместно финансиране, когато делът от ползите е по-малък от 50 %.

2.4. За всяко мероприятие от помощта, допустимият разход за дейностите приети по точка 2.1, не следва да надвишава 10 % от общия разход, който отговаря на изискванията, на мярката. В допълнение допустимият разход при всички дейности за помощта, приети по точка 2.1, не следва да надвишава 5 % от общия, допустим разход за помощта.

2.5. Дейности, приети от ръководния орган по точка 2.1, се посочват в годишните и окончателни доклади за изпълнение на помощта.

3. ДРУГИ СЛУЧАИ

В случай на дейности, разположени извън региона, за който помощта се отнася, но които не изпълняват условията на точка 2, и дейности, финансирани по ФИОР, приемането на дейността за съвместно финансиране трябва да бъде предварително одобрено от Комисията, при всеки конкретен случай след заявка, подадена от държава-членка, като се взема под внимание особено близостта на дейността до региона, нивото на полза за региона, която може да се очаква, величината на разхода като част от общия разход по мероприятието и по помощта. В случай на помощ, свързана с най-отдалечени региони, се прилага процедурата от настоящата точка.